

בעניין שבין:

1. טעדה
  2. אלסעדה
  3. המוקד להגנת הפרט – ע.ר.
- ו – 6 אחרים
- ע"י ב"כ עו"ד עדי לנדאו
- מהמוקד להגנת הפרט
- רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
- טל': 6283555, פקס: 6276317

העותרים

-נגד-

מנהל הלשכה האזורית למנהל אוכלוסין
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4 ירושלים
טל': 6208177, פקס: 6222385

המשיב

תגובת המשיב לעתירה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, מתכבד המשיב להגיש תגובתו לעתירה.

עניינה של עתירה זו היא החלטת המשיב לסרב לבקשת העותרת אישור למעמד של תושב ארעי מסוג א/ 5 (תעודת זהות ארעית) עבור העותר, בהתאם להחלטת הממשלה מספר 1813 מיום 12.5.03.

לאחר שהוגשה עתירה זו, פרסמה ממשלת ישראל את הצעת חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), חתש"ג 2003 (להלן: "הצעת החוק"), בהתאם להצעת החוק, ניתן להאריך לעותר את אישור המת"ק בו החזיק ערב קבלת החלטת הממשלה, אולם לא ניתן להעניק לו מעמד גבוה יותר, בדמות תעודת הזהות הארעית אותה הוא מבקש.

המשיב הציע לעותרים לקבל את אישור המת"ק ולהסתפק בו, אך העותרים דחו הצעתו. לפיכך, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה, הכל כפי שיפורט להלן:

רקע עובדתי ועמדת המשיבים

1. העותרת הגישה בקשה לאיחוד משפחות עבור בעלה, שמספרה 1643/94. בתאריך 14.10.99 אושרה הבקשה לתקופה של 12 חודשים, והעותרים קיבלו הפנייה לקבלת אישור מת"ק.
2. בתאריך 4.1.01 אושרה בקשת העותרים בשנית למשך 12 חודשים נוספים, והעותרים קיבלו הפנייה לקבלת אישור מת"ק.
3. בתאריך 20.11.01 פנו העותרים למשיב בבקשה לקבלת אישור שהייה מסוג א/ 5 (תעודת זהות ארעית) לעותר. במסגרת החליף המדורג, הפנה המשיב שאילתות לגורמים הביטחוניים, לקבלת עמדתם ביחס לבקשה.
4. בתאריך 6.2.02 התקבלה אצל המשיב עמדת הגורמים הביטחוניים, לפיה יש לעכב את הטיפול בבקשת העותרים למשך 6 חודשים. ואכן, בהתאם לעמדת הגורמים הביטחוניים, זומן העותר על ידם לתחקור בתאריך 4.3.02.
5. טרם קבלת עמדות הגורמים הסופיות, בתאריך 12.5.02, התקבלה החלטת הממשלה שמספרה 1813. לפי החלטת הממשלה, וכיוון שבמועד קבלת ההחלטה לא גיבשו הגורמים הביטחוניים עמדותיהם הסופיות לגבי העותר, לא אושרה בקשת העותרים.
6. לאחר שהוגשה העתירה, גיבשה ממשלת ישראל את הצעת החוק, על פיה (בסעיף 2):

"בתקופת תקפו של חוק זה, על אף האמור בכל דין... שר הפנים לא יעניק לתושב האזור אזרחות לפי חוק האזרחות ולא ייתן לו רשיון לשיבה בישראל לפי חוק הכניסה לישראל, ומפקד האזור לא ייתן לתושב כאמור היתר לשהייה בישראל לפי תחיקת הביטחון באזור."

7. על פי ס. 4 (1) להצעת החוק:

"רשאי שר הפנים או מפקד האזור, לפי העניין להאריך את תוקפו של רשיון לשיבה בישראל או של היתר לשהייה בישראל, שהיו בידי תושב אזור ערב תחילתו של חוק זה."

8. יודגש, כי בדברי ההסבר לסעיף 4 להצעת החוק מובהר, כי:

”מוצע לקבוע הוראת מעבר המאפשרת הארכת היתרים ורשיונות לשיבה בישראל שהיו בידי העותר ערב כניסתו לתוקף של החוק המוצע. יצוין כי הוראה זו מאפשרת הארכת תוקף של אותו רשיון או היתר שהייה שהיה בידי תושב האזור לפני תחילת החוק המוצע אך אינה מאפשרת לתת לתושב כאמור רשיון או היתר מסוג אחר מזה שהיה בידי” (ההדגשה שלי, ת.ו.).

9. עוד יצוין, כי גם בהתאם להחלטות הממשלה 1813, לא ניתן היה לשדרג את ההיתר או רשיון הישיבה שהיה בידי העותר ערב קבלת החלטות הממשלה, אלא רק להאריך את הרשיון או ההיתר שהיה בידי. גם לו היו העותרים נכללים בחריגים להחלטות הממשלה, לא ניתן היה להעניק לעותר אישור שהייה מסוג א/ 5, אלא לכל היותר – הפנייה לקבלת אישור מת”ק.

10. לנוכח האמור לעיל ובהתאם למדיניות הממשלה, לא ניתן להעניק לעותר אישור שהיה ארעי מסוג א/ 5, שכן ערב קבלת החלטות הממשלה והצעת החוק שלאחריה, היה בידי אישור מת”ק, ולפיכך דין העתירה להדחות.

11. עם זאת מסכים המשיב, בהתאם למדיניות שתוארה לעיל, להאריך את אישור המת”ק של העותר, ואף הודיע זאת לב”כ העותרים.
[הפניית העותר לקבלת אישור מת”ק מצורפת לתגובה זו ומסומנת מש/ 1]

12. בנסיבות אלה אין המשיב מתנגד לצו הביניים.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה המבקשת כי יוענק לעותר אישור שהייה מסוג א/ 5, ולהפנות את העותר לקבלת אישור מת”ק בהתאם לעמדת המשיב, וכל זאת ללא צו להוצאות.

ירושלים, ג' תמוז תשס”ג

3 יולי, 2003

ד"ר דניאל
תמר ויינר, עו”ד

עוזר לפרקליט מחוז ירושלים